

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3289/2020
27.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у ванпарничном поступку расправљања заоставштине пок. АА из ..., одлучујући о ревизији ББ и ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Роман Уршић, адвокат из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11820/19 од 14.11.2019. године, на седници одржаној 27.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији ББ и ВВ, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11820/19 од 14.11.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Београду Гж 11820/19 од 14.11.2019. године и решење Другог основног суда у Београду О 8636/18 од 20.03.2019. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду О 8536/18 од 20.03.2019. године, исправљеним решењем тог суда О 8536/18 од 22.05.2019. године, на заоставштини пок. АА, рођене ..., од оца ..., бив. из ..., рођене ...1908. године, држављанина СФРЈ, преминуле 28.12.1981. године, без тестаментa, а која се састоји од: 1) права својине са уделом од 810/10000 идеалних делова на троипособном стану број 8, лево од степеништа, у улици ..., на трећем спрату, број зграде 2, на парцели ..., уписан у Лист непокретности ... КО ..., 2) право сувласништва са уделом од 8,10/100% на имовини описаној у ставу другом изреке пресуде Четвртог општинског суда у Београду П 2619/82 од 25.11.1986. године, правноснажне 28.01.1988. године и то: новчаним средствима код „... банке“ на девизној штедној књижици, новчаном улогу код „... банке“ на штедној књижици, новчаном улогу код „... банке“ на штедној књижици, штедном улогу код „... банке“ (све са одређеним бројевима и рачунима ближе одређеним у изреци), једне библиотеке са 30.000 књига, која се налази у ..., у улици ..., једне „...“ бунде и једне астраганске бунде и 3) новчаним средствима код „... банке“ на штедној књижици (са бројем ближе одређеним у изреци) (став први изреке), оглашени су за наследнике по законском основу наслеђивања под теретом накнаде евентуалних дугова оставиле до висине вредности наслеђене имовине, и то: ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, (сестрић оставиле), ЈЈ (унук оставиле), КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП и РР (став други изреке) и обавезани оглашени наследници да на име судске таксе у корист Буџета Републике Србије на жиро рачун тог суда уплате укупан износ од

30.000,00 динара, сразмерно наслеђеним уделима, у року од 15 дана од дана правноснажности решења и да доказ о уплати доставе том суду са позивом на број предмета, под претњом принудне наплате (став трећи изреке).

Решењем Вишег суда у Београду Гж 11820/19 од 14.11.2019. године, одбијена је, као неоснована жалба ББ и ВВ и потврђено првостепено решење.

Против наведеног решења другостепеног суда, ББ и ВВ су благовремено изјавиле ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. а у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП, а у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15), оценио да је ревизија изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП прописано је, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажним решењем расправљена је заоставштина иза пок. АА и за наследнике су оглашени потомци њених сестара. Према образложењу побијаног решења, ББ и ВВ (подносиоци ревизије) имају право само на заоставштину која је остала иза сада пок. СС, која је расправљена решењем Четвртог општинског суда у Београду О 5979/88 од 24.05.1989. године (правноснажно 26.09.1989. године), а да немају право на заоставштину иза пок. АА, из разлога што је сада пок. СС, тестаментном могао да располаже само имовином на коју је и сам имао право, имовином утврђеном правноснажном пресудом Четвртог општинског суда у Београду П 2612/82 од 25.11.1986. године (правноснажне 28.01.1988. године). Међутим, како је оставиља АА умрла 28.12.1981. године, а њен супруг СС (чији су наследници подносиоци ревизије) 03.08.1988. године, то побијана одлука одступа од судске праксе, када је у питању моменат преласка заоставштине умрлог лица на његове наследнике, и стим у вези ко је све наследник, са којих разлога постоји основ да се о ревизији одлучи, као о изузетно дозвољеној, и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Према стању у спису, оставиља АА умрла је 28.12.1981. године, а њен супруг СС 03.08.1988. године. Пресудом Четвртог општинског суда у Београду од 25.11.1986. године утврђен је сувласнички удео супруга оставиље по основу стицања у браку са оставиљом (91,90/100 на имовини утврђеној као тековина у тој парници). Решењем Четвртог општинског суда у Београду од 24.05.1989. године расправљена је заоставштина супруга оставиље пок. СС, на којој су за тестаменталне наследнике оглашене ББ и ВВ (подносиоци ревизије). У овом поступку одлучено је о заоставштини оставиље пок. АА, на којој, као наследник није оглашен њен супруг (његови наследници), иако је он умро после оставиље, из разлога што је сада пок. СС,

тестаментном могао да располаже само имовином на коју је и сам имао право, имовином утврђеном правноснажном пресудом Четвртог општинског суда у Београду П 2612/82 од 25.11.1986. године.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује да је материјално право погрешно примењено.

Чланом 130. Закона о наслеђивању („Службени гласник СРС“ бр. 52/74, 1/80 И 25/82 – др. Закон), који се примењује у овом случају, с обзиром да је поступак започет подношењем предлога 1981. године, прописано је да заоставштина умрлог лица прелази по сили закона на његове наследнике у тренутку његове смрти.

С обзиром на то да је оставиља пок. АА умрла 28.12.1981. године, а њен супруг СС 03.08.1988. године, и како заоставштина умрлог лица прелази по сили закона на његове наследнике у тренутку његове смрти, то се не може прихватити, као правилна одлука нижестепених судова којом су за наследнике пок. АА оглашени потомци њених сестара, а не и наследници њеног супруга СС.

С обзиром да нижестепени судови, због погрешне примене члана 130. Закона о наслеђивању нису утврдили ко су наследници на $\frac{1}{2}$ заоставштине оставиље, коју је у моменту њене смрти наследио њен супруг СС, то овај суд, због карактера оставинског поступка, као ванпарничног није могао да донесе мериторну одлуку у датој ситуацији и преиначи нижестепене одлуке, због чега су исте морале бити укинуге на основу члана 416. став 2. ЗПП.

У поновном поступку, првостепени суд ће имати у виду све што је напред наведено и утврдити ко су наследници на $\frac{1}{2}$ заоставштине оставиље, коју је у моменту њене смрти наследио њен супруг СС, при томе имајући у виду да постоји тестамент супруга оставиље, у којој ситуацији, ако је пуноважан, то су тестаментални наследници, а ако није, то су законски наследници супруга оставиље, након чега ће донети решење у складу са одредбама Закона о наслеђивању и Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић